

36с 61

ствалено за головуванням т. Рудика
Доповідач т. Загороднюк

Категорія Пасивно

425

У х в а л а

Української Радянської Соціалістичної Республіки
колегія в крим. справах Верховного Суду Української Радянської
Соціалістичної Республіки в складі:

Головуючого т. Загороднюка В. М.
т. Меднікової О. В. і Євдокімової Ф. О.
прокурора т. ЦРСР ж. Погорілого Р. П.
т. Ковалія Я. М. і Барздякова В. А.

в судовому засіданні 26 липня 1961 року

за ^{протестом} кас. скаргами засудження Лук'яненка Л. Т.

Ківа В. С., Боровицького Й. Я. їх адвокатами та
т. Хандиби І. О., Вірчука С. М., Лібо-
власного суду від 20 травня 1961 року.
ми вироком засуджені:

Лук'яненко Лев Григорович 1927 року народ-
ження, уродженець с. Крипівки Горд-
нянського р-ну Чернігівської обл. Укра-
їнець, із сім'я, з вищою юридичною
освітою, виключений з Є. К. С. С. Р. С.,
дружеский, раніше на судимий, пра-
цював адвокатом юридичної
консультації Глинянського р-ну

ст. 56 ч. 1 КК УРСР до смертної кари роз-
стрілюючи, за ст. 64 КК до (15) років позбавлення
вільності з вищерахованою трудовою
пенсією, а по сукупності вчинених злочинів
за ст. 56 ч. 1 КК УРСР до смертної
карі розстрілюючи з конфіскацією майна
і позбавленням вільності;

Хандиба Іван Олексійович 1930 року на-
родження, уродженець с. Ступино Рю-
зівського повіту Гомельської обл. Українець,

із селян, з/н, з вищого юридичного освітнього,
працював адвокатом юридичної консультації
Березинського району, на одружений, рани-
ше не судимий

за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР по сукупності
випадків злочинів до (15) років позбавлення волі у
справі трудовій колонії з конфіскацією майна;

3. Вірчук Степан Мартинович 1932 року
народження, уродженець с. Сіриків
Львівського району Львівської
обл., із селян, українець, з неза-
вершеною вищою освітою, член
КПРС, одружений, рани-
ше не судимий, працював заст. ди-
ректора Радеківської заготкондур-

- за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР до (11) років
позбавлення волі у справі
трудова колонії, з конфіскацією майна;

4. Пухків Василь Степанович 1936
року народження, уродженець с. Та-
лів Радеківського району Львівської
обл., українець, із селян, з 9 клас-
ною освітою, член КПРС, рани-
ше не судимий, на одруже-
ний, до арешту ніде не працював -

- за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР до (10) років
позбавлення волі у справі
трудова колонії, з конфіскацією
майна;

5. Лібович Олександр Семенович 1935
року народження, уродженець с. Гуд-
но Березівського повіту (Толочин),
українець, із селян, з вищою сіль-
ськогосподарською освітою, з/н, одру-
жений, ранише не судимий, працював

інженером з цивільної радником Львівсько-
го обласного управління сімського гос.
подарства -

ш. ш. 56 ч. і 64 кк УРСР по сутності
злочинів до (10) десяти років
позбавлення волі з виправно-трудовою
колонією, з конфіскацією належного чо-
лота;

Кіпич Іван Захарович 1923 року
народження, уродженець с. Турно
Березівського повіту / Польща, ук-
раїнець, із селян, 36 класною ос-
вітою, брн, одружений, раніше
не судимий, працював у органах
міліції; та

Боровницький Іосиф Іоаннович
1932 року народження, уродженець
с. Салок / Польща, українець з
сміцкою юридичною освітою, вихо-
ваний з Нахдаганів у парт К.П.РС,
одружений, раніше не судимий, ос-
тільки часом ніде не працював -

ш. ш. 19-56 ч. і кк УРСР до (10) десяти
років позбавлення волі з виправно-
трудовою колонією каторжної, з конфіска-
цією належного їм майна.

В поданих касаційних скаргах:
засуджений Лук'яненко посилався на
те, що хоч вироки з'являються по суті
вірними, але йому обрамо за надто су-
вору міру покарання. Просить ура-
хувати, що він лише остільки го-
лом поїв під вплив ворожої мітжа-
тури і людей з ворожими нацо-
налістичними переконаннями, свої
засудив і покарав як замість
обраме покарання позбавлення волі

Адвокат Коваль, посилаючись на те, що обставини про сиріт про політ-шених обраного засудженого Ружаненко покарання.

Засуджений Кандеба не заперечує свої вчинки в скоєнні державного злочину, але виступає на неправильну кваліфікацію його злочинних дій та суворість покарання. Просить злочин кваліфікувати за ст. ст. 62 ч. 1 і 64 КК УРСР то обрання мінімальний строк позбавлення волі, або заслання на максимальний строк.

Засуджені Вірун та Лібовик посилаються на те, що на шлях вчинення державного злочину вони вступили під впливом засудженого Ружаненко і, тому просять пом'якшити обрані їм покарання.

Засуджений Ружків не заперечує вчинення державного злочину, просить лише урахувати, що він відмовився від шкідливих антигосподарських поглядів і пом'якшити покарання.

Адвокат Ситович зазначаючи, що на шлях злочинної діяльності Ружківа втягнув засуджений Ружаненко, просить з урахуванням цієї обставини та позитивного впливу засудженого Ружківа пом'якшити обрані йому покарання, виходячи конкретно з майна.

Засуджений Кітши посилається на суворість обраного покарання, просить урахувати чинні судова

визначення своєї вини, званадатишій
судову в органах міліції, що по-
кращити обрання покарання, виконано
конкріскавіо майна.
Злочинний Боровницький пош-
тисез на те, що в розмові з Кан-
дидом не розділяв його антиурядних
поглядів, що заздальгів до
антиурядних від кандиди прошитої
програми. Чесо що її антиурядних
вчуть не знав і взагалі ніяко-
го державного злочину не вчинив.
Просить вироок відносно нього ска-
сувати і справу перевести на
промишлість за відсутностісво
злочину.

Адвокат Органович просити
на відсутність доказів вини за-
судженого Боровницького в підготов-
ці зрадників Батнішчичим та
інших цього злочину за поведінку
у мовою, просить дії Боровницького
перекваліфікувати на ст. 20-187-ї
ст. к.з.с. і відповідно пом'якшити
обрання покарання.

Засуджені визнані винними в сліду-
ючому: Лук'яненко Л.Т., будучи ворогом нашої
радянської держави та Радянської
військової партії, з 1957 року влинував
до відриву Української РСР від
радянської РСР та підриву авіаційному КТРС.
Знаючи про розгром українських бур-
жуазних націоналістів, зокрема очні,
намірювався знайти сприятели серед
наших для ворожого діяльності Лук'я-
ненко добився призначення його на
роботу в Львівську область.

В час роботи в Радеківському районі Лук'яненко ввійшов у злочинний зв'язок з засудженим Віруном та в 1959 році домовився з ним про створення націоналістичної організації УРСР / Українська робітничо-селянська спілка /

Згодом Лук'яненко склав програму УРСР, яка за своїм змістом є буржуазно-націоналістичним документом, ідейно і політично спрямованим на відрив радянського державного і суверенного ладу, на відрив Української РСР від Союзу РСР, на відрив дружби народів нашої країни.

В програмі грубо фальсифікувалося радянська національна політика, історія України, спотворенося розвиток економіки і культури УРСР.

В програмі вказувалося на глибоку конспіративність всієї діяльності УРСР.

УРСР ставила своєю ціллю створення так званої „Самостійної України“

Текст цієї програми Лук'яненко та Вірун погодили між собою, після чого Лук'яненко віддрукував на машині

Втягнувши в УРСР ще 3х осіб - Гандибу, Луцьківа і Лібавича, Лук'яненко та Вірун разом з цими особами проводили роботу по розширенню цієї націоналістичної організації за рахунок нестійких людей, роз'яснюючи програму УРСР і шляхи її здійснення.

Лук'яненком було виготовлено 6 примірників цієї програми, з якою знайомилися громадяни: Кошарка, Лук'яненко

-4-

Коваленко, Кеніжана, Козака, Кра-
вченко, Вацова, Луканенко, Федос,
Корнелюк, Кеніжана, Козака, Кра-
вченко, Вацова, Луканенко, Федос,
з метою розробки форм і методів
боротьби проти радянського ладу
на активізації національно-визвольної
боротьби. В листопаді 1960 року в
Львові на квартирі заступника
Кандиба було проведено збори з
керівників учасників УРСР, на якому
були присутні Луканенко, Ві-
рюк, Кандиба і Луків.

На зборі обговорювалося програ-
ма УРСР та методи боротьби цієї
організації.

У своїх виступах на зборі Лу-
каненко, Вірюк, Кандиба і Луків,
позначив, що кінцевою метою
УРСР є відірвання Української Респуб-
ліки Союзу РСР. На зборі робились
накмети на теорію марксизму-
ленінізму. На даному етапі учас-
ники зборів особливо увагу при-
діляли організації та її функ-
ціям. Розширено організації і її функ-
ції середків на підприємствах, ус-
тановах, районах і областях Ук-
раїнської РСР. Луків закликав
до націоналістичної роботи в ар-
мії і збройної боротьби проти ра-
дянського ладу.

Друге збори учасників УРСР
було проведено на 22 січня 1961 ро-
ку, але не відбулось в зв'язку з виїз-
дом її керівників.

Засуджені Кіпичі і Боровицький
від Єлмів УРСР Лівовича та Кандиба
одержали механі програми ЧУСР,
задалегідь знаючи про їх антира-
дянську суть і тілцу, що сурдмова-
на проти Радянської держави і КДР,
гитали програму і туховували її,
як заєб вчинення злочину, ві-
даного на зраду Батьківщини, ві-
дівання Української РСР від Союзу
РСР і сурдення так званої «са-
мостійної України».

Заслухавши доповідь члена суду, Ше-
новон адвокатів Ковалів і Бардьякова,
підтримувалих касажійні скарги в
інтересах засуджених Лук'яненко
і Лівовича та Шевонном. Прокуро-
ра ЧУСР Погорілого, який вважав необід-
ним вирок залишити в силі, вказавши
ревізійним порядком не неуравнів-
ніснів обрання покарання за ст. 64 КК
УРСР, оскільки така санкції не має,
Судова колегія —

у дійсності:

Засуджені Лук'яненко, Вірчук, Луц-
ків і Лівович не затверджували в су-
довому, а ^{засудженні} так само не затверджували в
касаційних скаргах свої вимги в
скоєнні згаданих злочнів та пра-
вильності кваліфікації цих дій.

Вони та адвокати в інтересах
засуджених Лук'яненко і Луцківа
лише просили про пом'якшення об-
раного покарання.

Засуджений Кандиба тією не
затверджує по суті свої вимги в
скоєнні, перелічених у вирок
злочинних дій, але посилається

на те, що нібито суд його дії кваліфікував невірно і таму обрав саме цю міру покарання.
 Не відповідає зазначеного кандидата зібраними доказами.
 Кандиба, як і інші учасники організації націоналістичної організації «Українська націоналістична організація» (УНО), не тільки вели розмови на міській території.
 Кандиба, як один з організаторів з неспійких людей і був в УРСР. Кандиба зокрема втягував у цю ворожу організацію зазначеного Боровницького і Козака, давши їм для ознайомлення програму.

В судовому засіданні (протокол а. 49, 53 ст. 12) свідчив, що був націоналістичного напрямку, членом УРСР став тому, що зійшовся з думкою зазначеного Лук'яненка і погодився з програмою.
 Визнав Кандиба і те, що головував Боровницькому про необхідність на його думку відокремити Українську РСР від союзу РСР і створення самостійної України. (а 53 протоколу судового засідання т. 12)

Цю ж ворожу ідею Кандиба підтримував при обговоренні програми на збори, яке відбулося у нього в квартирі.

Такі дії Кандиби, як і дії зазначених Лук'яненка, Вірчука, Лук'яна і Лібовича обласний суд за а. 56 ст. і 64 КК УРСР кваліфіку-

вав вірно.

При обрані міри покарання за судосемим кандидаті, Вірунці, Луцкім і Лівовичу суд виходив з небезпечності вчинених ними злочинних дій, ступінню вини кожного з них та особливих засуджених.

Судова колегія вважала, що засуджені кандидаті, Вірун, Луцкі і Лівович на шлях вчинення державного злочину вбачили свідомо і цювогоди небезпечну ворожу діяльність. Виходячи з таких обставин, Судова колегія не вважала підлягавшим поліпшенню обраного покарання цим засудженими.

Отже їх касаційні скарги та скарги адвоката Ситовича задоволено не було.

При обрані покарання засудженому Лук'яненко об'являючи суд урачував його керівну роль в створенні урес, ступінню вини і згідно санкції ст. 56 кк урес засудив до смертної кари.

Судова колегія, з урахуванням вини засудженими Лук'яненко, розказавши (а. 67 зв. урочкою судавого засідання), а також того, що особливо тяжких наслідків ворогів діяльності Лук'яненко не настигли, вважала можливим замінити смертної кари обрану йому 15 років позбавлення волі.

Посилаючи Боровницького на суд сутність в його діях складу злочинну не визнає дійсною. Про свого невинності Боровницьким покав твердити в касаційній скаргі. В судовому засіданні Боров

...визнав, що в діях Кандиди
...склад злочину, читав
...влада не
...м. 12).

...того з матеріалів справи
...Боровницький, як і Кітши
...читав програму, пере-
...у себе. Вважаю, що Боров-
...діяв по невідомості, під-
...має, оскільки він має ви-
...оридичну освіту, працював, до
...слідчим прокуратури.

...дії Боровницького і Кітши
...за ст. ст. 79-56 ч. 1 кк УРСР обла-
...суд хваліть був неправа.
...доказів про те, що Боровницький
...Кітши були співучасниками зру-
...ників батьківщини, в справі не має.

...Лібович стверджує суду,
...Кітши знав, як націоналіста,
...кому програму для озброєння
...сказав, що існує організація ЧУС,
...веде боротьбу за свободу
...самостійної України і заїрощу.

...ввійти в цю організацію.
...Кітши в організацію не ввійшов, а
...програму записав у себе, щоб читати.
(а. 14, 15 протоколу суду).

...показав Кандиди видно, що
...дав програму Боровницького з
...і він заховав її.
...того, що Кандида
...Опте, доказів того, що Боров-
...Кітши та Боров-
...Лібович дали приблизну програму
...можу, як заводу вчи-
...зберігав, як заводу вчи-

нення злочину, спрямованого на зраду
Батьківщини в справі не має.

Боравницький та Кіпшич взяли
по припірницьку програми УРСР і збе-
рігали не тому, що самі учасники
УРСР не мали змоги зберігати, а то-
му, що будучи націоналістично наєд-
аними, знайомилися з цими буржуа-
зно-націоналістичним документом.
Відповідальність за ці дії передба-
чена ст. 62 КК УРСР.

Крім того, як зазначено вище Бо-
ровницький та Кіпшич, злочини про-
вчені державні злочини Канди-
бою, Лібавичем, Лук'яновичем, органами
влади про це не повідомили. За це
повинні відповідати за ст. 187 ст. 1 КК
УРСР.

Виходячи з цього дії Боравницького
і Кіпшича підлягають переквалі-
фікації зі ст. ст. 79-56 ст. на ст.
ст. 62 ст. і 187 ст. КК УРСР.

В такому разі касаційна скарга за
судового Кіпшича підлягає задо-
волення, оскільки йому за самостій-
но цих статтях визначеної білорус-
ська міра покарання ніде та, як
обрав суд.

Касаційна скарга адвоката
Органовича підлягає задоволенню
частково.

Скарга Боравницького не підля-
гає задоволенню.

Судова колегія вважає необхі-
дним ревізійним порядком заува-
жити обласному суду, що обирати
покарання окремо, Крім за санкцією
ст. 56 ст., ще й за ст. 64 КК УРСР суд
не міг, оскільки ст. 64 самоостійно
санкції немає.

підставі наведеного на керуючому
суд. ст. 363-364 КК урр, Судова касація-
ухвала.

Касаційні скарги засудженого Лук'яменко
Льва Григоровича адвоката задоволюють, вирок Львів-
ського обласного суду від 20 травня
1961 року відносно нього змінити на
замість смертної кари Лук'ямен-
ко Льву Григоровичу по сутності
злочинів за ст. ст. 56 ч. 1 і 64 КК урр
обрати покарання (15) п'ятнадцять
років позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії з конукацією
намененого таму майма. Строк цього
покарання рахувати Лук'яменко
Л. Г. з дня арешту - 21 січня 1961 року.
Задоволюють касаційну скаргу
засудженого Кітши І. З. та касаційну
скаргу адвоката Орланова в інте-
ресах засудженого Боровницького.

Цей вирок Львівського облас-
ного суду відносно Кітши Іва-
на Захаровича і Боровницького Іо-
сифа Іоляновича змінити, дії їх
перекваліфікувати зі ст. ст. 19-56 ч. 1
КК урр на ст. ст. 62 ч. 1 і 187 ч. 1 КК
урр та обрати покарання за ст.
62 ч. 1 КК по сім років і за ст. 187 ч. 1
КК урр по три роки позбавлення
волі у виправно-трудовій колонії.
Вони суворої дії відбуття
начий Кітши Івану Захаровичу
Боровницькому Іосифу Іоляновичу
по (7) сім років позбавлення
волі у виправно-трудовій колонії.
Конукацією намененого їм майма з
вирок суворої.

Касаційні скарги заарештованих:
Кандиби Івана Олексійовича, Ві-
руна Стенана Мартиновича, Рібови-
ча Олександра Семеновича, Луківча
Василя Стенановича і його адвоката за-
решити без задоволення, а вироки
Політавського обласного суду від 20 трав-
ня 1961 року відносно них і в решті
відносно Лукіяненка, Кікшича та Божов-
ницького без змін.

Головний Замість
члену суду:
